

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Hardenberg-Reventlow, Christian Heinrich August FRA: Anker, Carsten Tank (1814-08-29)

Citation: Anker, Carsten Tank: "BREV TIL: Hardenberg-Reventlow, Christian Heinrich August FRA: Anker, Carsten Tank (1814-08-29)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 514. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000141.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

[Til

Londond. 29. August 1814.

Hr. Greve Hardenberg-Reventlow, Altona.

Jeg har netop faaet en høist overraskende Underretning. Efterat have lsest 2 à 3 Bulletiner, fuldstændig i fransk Stil, idet de omtalte de store Handlinger, den Menneskekjærlighed, det Ædelmod, der har betegnet Sporet efter „Norges sande Venner“, kan jeg dog ikke fragaa, at jeg gennem denne Blanding af Selvgodhed og Hovenhed er kommen tydelig paa det rene med, at Fienden har havt Fremgang.

Hvaløerne, som var forsvarsløse, blev straks besatte. Derfra rykkede man mod Fredriksstad Fæstning, der behøver 6 à 8000 Mand for at kunne forsvare sig ordentlig, men som kun havde 1500.

Den blev tagen og tjente derefter som et fast Udgangspunkt, hvorfra de militære Bevægelser med overordentlig Lethed har kunnet ndgaa. Imidlertid er jeg overbevist om, at hver Tomme Terræn har kostet Angriberen dyrt.

Paa Kongsvingerkanten har Modstanden, endog efter svenske Beretninger, havt større Kraft.

For endelig at komme tilbage til Dagens Nyhed, sender jeg Dem, min kjæreste Ven, Gjenpart af de Overenskomster, som „The Times“ for idag meddeler at være afsluttede mellem de to stridende Parter.

Jeg har endnu ingen Underretning modtaget herom, saaledes at jeg hverken kan modsige eller bekræfte disse Aktstykker, der paastaaes at være officielle; men selv om jeg uden Forbehold gaar ud fra, at alt, hvad deri staar, er den hele Sandhed, synes det mig dog klart, at Kronprinsen har havt Leilighed til at overbevise sig om, at den Modstand, han har mødt, ikke skriver sig fra et enkelt Parti, men fra det almindelige Had til Svenskerne.

Kongen [Christian Frederik] har vistnok ikke takket af, og det store Spørgsmaal, nemlig Foreningen mellem Norge og Sverige, er ingenlunde løst. Kongen har med omhyggeligt og nrøkkeligt [Sind] efterlevet Konstitutionens Aand. Hans Samvittighed er ren, og den Ed, han har svoret sit Folk, er uantastet..

s. 515 Da De kjender de Betingelser, han forelagde Kommissærerne, vil jeg ikke gjentage dem. Sammenlign dem med Betingelserne i den nuværende Overenskomst, og De vil finde, at paa det nær, at de to Fæstninger, som Kongen foreslog skulde besættes af de Allieredes Tropper, nu bliver det af svenske, er Resten omtrent enslydende. For at kunne bedømme denne Sag rigtigt, maatte man nøiagtig kjende alle de Omstændigheder, hvorom vi endnu er uvidende.

Private Breve fra Kjøbenhavn taler ikke alene om Mangel paa Ammunition, men udslynger endog Antydninger om, at der har været Forræderi om Kongen.

Da jeg er overbevist om, at Kongen ikke bar glemt mig, venter jeg daglig at faa Bud. Jeg skal da straks underrette Dem om det væsentlige og sande deri, idet jeg beder Dem meddele det videre til den fortræffelige Mand i Leicester Square.

Uden at smigre mig selv tør jeg forudsætte, at Kongen harvillet vinde Tid, og at det er lykkedes ham. Stortinget vil aldrig gaa ind paa Unionen, især hvis vi imidlertid har faaet Levnetsmidler og Ammunition. Dersom vi saa tillige kunde stole paa de mægtigere Kabinetters Hjælp, d. v. s. paa deres Mægling, vilde vi vistnok endnu kunne klare os.

Vær af den Grodhed, min agtværdige Ven, jo før jo heller at sige mig, hvorledes Hofferne i Berlin og "Wien er stemte. Jeg tror absolut, at Tronfølgeren staar sig daarligere end nogensinde med disse Hoffer, 'efterat Kommissærerne har indsendt sine Rapporter.

Undersøg Terrænet og instruer mig. Jeg venter ogsaa Deres ufeilbarlige Mening om, hvorvidt Ministrene antager, at jeg vil blive modtaget i Wien eller ei.

Dersom man vil se mig der, tror De da ikke, at man burdetage derhen, inden Stortinget har afsluttet sine Forhandlinger? De forstaar nok, at man paa Forhaand maa vide, hvad man kan vente sig?

Jeg beder Dem svare mig snart og give Detaljer. Grud være, med Dem! Jeg bønfalder Dem paa mine Knæ: bevæg Storkantsleren til at handle.]

s. 516 Da C. A. havde faaet Underretning om, at Overenskomsten i Moss var sluttet d. 14. Aug., skriver han under 1. Septbr. til Hr. Trotter: Hvad mine private Følelser i Anledning af den store Begivenhed angaar, saa kommer de ikke Sagen ved. Da jeg har forsøgt at gjøre min Pligt, kan jeg ved denne Anledning kun sige: Gruds Villie ske.

Under 8. Septbr. sender han Patrick Borthwick i Leith følgende interessante Udtalelse: Hvorledes det senere vil gaa Norge, hverken kan eller vil jeg udtale mig om; men en Ting er sikker nok: at det ikke er et erobret Land.

Den svenske Kronprins har for et Par Uger siden ladet udgaa en Proklamation, hvori han erklærer, at Rigsdagen paa Eidsvold var en ulovlig Eorsamling, og at alle dens Foretagender og Underbandlinger var Nulliteter! Men paa Grund af den ham mødte Modstand underhandler han ikke alene med denne Rigsdag, men erkjender den Konstitution, som paa Eidsvold blev antagen.